

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 933/2021
04.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милош Т. Обреновић адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство правде – Основни суд у Шапцу, коју заступа Државно правобранилаштво, са седиштем у Београду, ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 8815/17 од 22.12.2017. године, у седници већа одржаној дана 04.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 8815/17 од 22.12.2017. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 8815/17 од 22.12.2017. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 1821/17 од 06.04.2017. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу исплати износ од 609,44 динара са законском затезном каматом од 26.01.2017. године до исплате. Ставом другим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Решењем Вишег суда у Београду Гж 8815/17 од 22.12.2017. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке пресуде Првог основног суда у Београду П 1821/17 од 06.04.2017. године. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 49/13 - УС, 74/13 - УС, 55/14 и 87/18 - у даљем тексту: ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против

другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је то потребно ради разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, односно ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Ставом 2. истог члана прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става један овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од 5 судија.

У конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП да би ревизија тужиоца била дозвољена, јер нема потребе за уједначавањем судске праксе, имајући у виду разлоге другостепеног суда за одлуку о трошковима поступка, а не постоји ни потреба за одлучивањем о ревизији ради разматрања правног питања од општег интереса или правног питања у интересу равноправности грађана, односно ради новог тумачења права.

На основу изнетог, применом члана 404. став 1. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Побијаном пресудом правноснажно је окончан поступак у спору мале вредности из члана 468. ЗПП.

Према члану 479. став 6. истог закона, против одлуке другостепеног суда, у поступку у спору мале вредности, ревизија није дозвољена.

Имајући у виду изложено, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић